

חריף ומאופק

לשרי רז, על כתבה ביקורתית תרבותית, חריפה אך מאופקת. על ריי קודיהעם הישראלים במיפגש-צמח.

מאחרי הקלעים

הפצצת הכור

זה החל בשמועה שהסתובבה בחוגים פוליטיים, תוכנה: יש בכוננת הליכוד לראובן לייב, חריפה, הסרט, שצולם על-ידי מטוסי חיל-האוויר במהלך הפצצת הכור הגרעיני של עיראק ליד בגדאד, לשם הקי רנהו בטלוויזיה, כחלק מתעמולת-בחירות סמוייה.

בדיקת העולם הזה גילתה את הדברים הבאים: מייד אחרי הקרנת הסרט בוועד דת-החוק-הבטחון, בראשית השבוע שעבר, הורה מנהל הטיבת-החדשות של ה"טלוויזיה, טוביה סער, למי הכתב צבאי, דן סממה, לפנות בדחיפות לד"ר בריצה"ל ולבקש את החרת הקרנתו. סמי מה הציע לדובר צה"ל שהסרט יוקרן ב"מיסגרת השבוע" - יומן אירועים.

סער הבהיר את הסיבות לפנייתו: "זה סיפור עיתונאי ממדרגה ראשונה. אם צה"ל יתן לי את הסרט להקרנה, יהיה לי קשה מאוד לעכב את הקרנתו מבחינה מיקצועית."

דובר צה"ל העביר את הבקשה לבדיקת שילטונות הביטחון ולאנשי המודיעין של חיל-האוויר. אין זו בעייה פוליטית אלא בעייה ביטחונית, אמר, ועל פי אספקט זה התבררה בקשתה של הטלוויזיה. אחרי פעולות של חיל-האוויר מבקשת שט הטלוויזיה מאיתנו באופן די שיגרתי שנמסור להם את הסרטים מפעולות חיל-האוויר. מילבד מקרים בודדים, לא מסר להם חיל-האוויר סרטים."

אחרי ששילטונות צה"ל החליטו שלא להתיר בינתיים לפירסום את הצילומים של הפצצת הכור בבגדאד, יש בכוננת סער לפנות שוב, לקראת ה-23 ביולי, ש"הוא יום חיל-האוויר", כדי שצילומים אלה יהיו את כתבה-סיקור על יום החיל.



כתב ממה

"יהיה קשה לעכב..."

הפצצת הכור צולמה בצבע, כך שיש בהקרנת הסרט גם עניין בינלאומי רב מצד רשתות-טלוויזיה זרות.

רוח נכאים

מזה כמה ימים שוררת בבניין הטלוויזיה זיה בירושלים אוירת נכאים. הסיבה: ה"הערכות האומרות שהליכוד ישמור על כוחו ויהווה את הגוף המרכזי בממשלה הבאה.

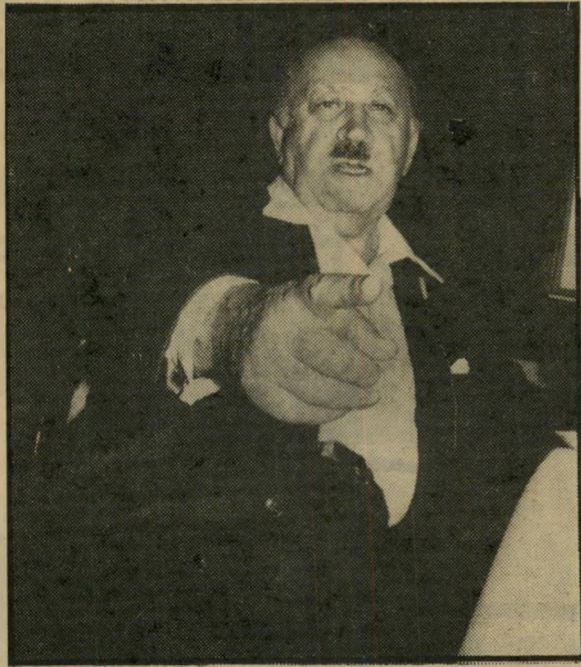
לדעת עובדים רבים חל במהלך שלוש השנים האחרונות סחף מחריד בעצמאות רשות-השידור, ובעיקר בעצמאות הטלוויזיה. זיה רוחות התחושה שאם הליכוד ימשיך להיות בשליטון, תגיע אחרי הבחירות תקופת "היסול השבונות" עם אנשי-טל וזייה רבים, שהצליחו במאמצים רבים,

זר לא יבין זאת

השיפה הסרת-תקדים חשף את עצמו ואת עבודתו מנהל מח' לקת-החדשות לשעבר בטלוויזיה, חיים יבין, בערב-ראיונות שבהנחיית איתן דנציג בתל-אביב. אמר יבין:

אנחנו לא שירות ממשלתי, אנחנו שירות לציבור. הטל וזייה נמצאת כיום בעמדת-בונקר, בחוסר יכולת לבצע את תפקידיה. והפכה במידה רבה כדור-מישחק בין המפלגות השונות. כאשר אתה מקרין את תמונתו של שימרון פרס, מר בגין כועס, וכאשר אתה מקרין את תמונתו של מר בגין, הרי מר פרס כועס. וכאשר אתה מקרין את התמונות של שניהם, כועסים האחרים.

יש שלא אוהבים את החיוכים שלי, אבל הרוב הדומם אוהב אותם. אכן, לפעמים אני מחייך, מה אני יכול לעשות. ביילתי לילה ארוך במצודת זאב, בליל הבחירות הפנימיות של מועמדי תנועת-החרות לכנסת. והי כלפי התפרצויות בלתי-נעימות של צעירי חרות, שבמהלכן אמרו לי "נחסל איתכם את החשבון אחרי 30 ביוני..." והם עשו זאת באגרסיביות מפחידה.



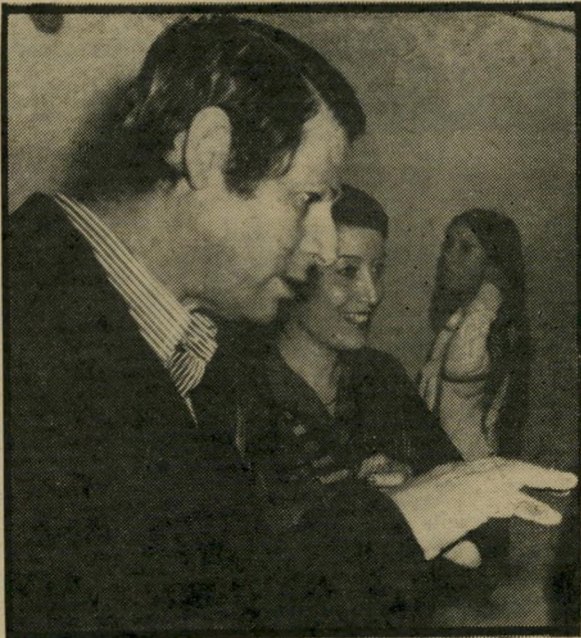
מועמד מרידור

לא יהיו חיים קלים!

מיקרה דומה התחולל כאשר השר יצחק מודעי עמד ב.כנס ליכוד הליכוד" בחיפה, קושיט יד לעברי ואמר: "אני מעמיד את הטלוויזיה הישראלית למישפט-העם". ואז נשמעו קריאות "בוז" מכל הצדדים. הדבר הזה גבל ממש בהסתה. זה היה דבר הפוגע בקיומה של הטלוויזיה.

היו לי ניכוחים רבים עם טומי לפיד, ושילמתי על כך ביוקר רב.

אני לא מכיר אדם המחוסן מפני הביקורת. הדבר תלוי בשאלה באיזה שלב של הקאריירה זה קורה לך, ומי המבקר. כשהייתי צעיר, התרגשתי מכל ציוץ שמישהו כתב. אבל ככל שאתה חשוף יותר ומשתפשף יותר, אתה נעשה מחוסן יותר. אני רגיש לביקורת - אבל זה תלוי בטיב הביקורת. עכשיו אני מקבל רק ביקורות טובות. כך שאין לי בעיות.



שרדן יבין

למישפט העם!

הפוליטיקאים למדו לדעת שלא כל השיפה בטלוויזיה היא טובה, וכי עדיפה השיפה טובה בטלוויזיה. (על מעמדו כ"כוכב טלוויזיה") אני שונא את הכינוי "כוכב טלוויזיה", ולא מטעמי צניעות. אבל הרגשתי היא שהמילה מקטינה את התפקיד האמיתי שאני עוסק בו, תפקיד של עיתונאי במדיום אלקטרוני. עם יורם ארידור יש לנו חוסר-הבנה וחוסר-מזל טראגיים.

הממשלה טיפחה איבה בינה ובין רשות-השידור, איבה שאינה בריאה. לפי דעתי, יש לעשות דטאנט. כי עכשיו זה מצב של חצי-ברוגו. מצב זה הגיע לשיאו כאשר מנכ"ל רשות-השיר דור אמר לראש-הממשלה. בישיבה האחרונה של הממשלה (ב-עניין רשות השידור): "אני מקווה שהממשלה לא תכריז מיל-חמה על רשות-השידור."

רפיק חלבי הוא כתב מצויין. אילו הייתי אני הכתב המסקר את המתרחש בשטחים המוחזקים. היו הדיווחים שלי פי אלף יותר קשים, מפני שהייתי אומר את האמת על המתרחש שם.

(על כתבת עמירם ניר) לדעתי זו היתה כתבה שלא היתה ראוייה לשידור. אם כי עמירם ניר היה בסדר מבחינה עיתונאית, הכתבה היתה עשויה בנוסח של ניקוי ראש, ולכן לא היה לה מקום כרפורטז'ה. אבל מאחר שיוסף לפיד אישר אותה לשידור, שידורה היה באחריותו.

באותו ערב ראיונות הופיע, לפני חיים יבין, המועמד מס' 2 ברשימת הליכוד, יעקב מרידור, שאמר, בין השאר, כיצד הוא רואה את רשות-השידור אחרי הבחירות: "כאן קיים שירות ממשלתי שהציבור משלם לו - ועל השירות הזה להגיש שירות לציבור. אני מקווה שאם יהיה לי מה לומר בממשלה הבאה, לא יהיה להם (לטלוויזיה) חיים קלים. אני לא ארצה כלל להשתעבד להם, וגם שהם לא יהיו משועבדים לעבודה זרה. אני מצפה מהם ל"פייר-פליי", ואם זה לא יהיה כך, יהיה לא טוב, ואז נצטרך לחוקק חוקים לאכוף זאת עליהם."

לשני העורכים היתה, שלא יעסקו בדיווח ובעריכה של נושאים הנוגעים לרשימתו של הרב כהנא, כדי שלא תהיה טענה של פגם אסתטי.

פסקול

"תחנת-הבת שלנו"

מסירתו של ארכיון נתן אכסדרו, שבוע שעבר, לידי גינזוף-המדינה העני קה למדינה את אחד מאוצרות-הפילם החשובים ביותר במדינה. בחוגי מיקצוע מעוררים את השאלה אם יוענקו לגינזוף תקציבים, כדי לספל ולשמר חומר נדיר זה. שהזמן עשוי לכלותו. מנהל הטיבת-החדשות טוביה סער, כי-קשר לנסיעות ההמוניות של עובדי מח' לקת לחו"ל בחודש האחרון, היתה תגובתו: "בינתיים חזרו למולדת אדישע שפיגלמן, רפיק חלבי, אליעזר יערי והנץ עזרן, וכולנו ערוכים ומוכנים לרווח על ליל ספירת הקולות". במסיגרת תוכנית-הבוקר הפופולארית של גלי צה"ל, נכון לעכשיו, כינה מגישה הקבוע, יצחק כ"נר, את תחנת-השיר דור היריבה בכינוי "תחנת-הבת שלנו" - קול ישראל.

לבית-המישפט-הגבוה לצדק בירושלים עתירה שתבעה לבטל את רשימתו של הרב מאיר כהנא (כך). ביגלל סיגנון-הת-עמולה הנועני שלה, ומשום שרשימה זו חרתה על דגלה פגיעה באושר המדינה ובדמוקרטיה (ראה יומן איש).

שניים מבין ארבעת הפרקליטים הם עורכי-החדשות בכירים בקול ישראל, משה נגבי וגלעד שר.

כאשר נודע הדבר ברבים, שיגר יו"ר רשות-השידור, הפרופ' ראובן ירון, מיכתב אל מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, וביקש מלפיד להשעות את שני עורכי-החדשות מעבודתם ברדיו.

בהתאם לנוהג התקשי"ר (תקנות-שיר רות) מסר לפיד את מיכתבו של ירון לעיונו ולחוות-דעתו של היועץ-המישפטי של רשות-השידור, נתן כהן. אחרי בדיקה בהיר כהן לפיד כי אין פגם כלשהו בעתירתם של עורכי-החדשות ברדיו. ש-הרי מילבד היותם עובדי רשות-השידור הם גם אזרחים בעלי זכויות במדינת-ישראל, הרשאים לעתור לבג"ץ כאשר הם חשים את עצמם נפגעים כאזרחים.

לפיד אימץ לעצמו את חוות-דעתו של היועץ-המישפטי של הרשות, ולא קיבל את בקשתו של ירון להשעות את שני עורכי-החדשות. המיגבלה היחידה שהציג

למרות מיתקפות פומביות של כמה ממניי הגי הליכוד, לעמוד בסרץ ולשמור במיק רים רבים על מדיניות של טלוויזיה ממ' לכתיית.

כמה מראשי הליכוד הצהירו במערכת-הבחירות על כוונתם לערוך שינויים ב-מעמד רשות-השידור ולשנות את חוק רשות השידור, כדי להפוך את הרשות לכלי-שירת בידי השליטון ולא בידי ה"מדינה.

מזה שלושה חודשים מכבידה הממש' לה את ידה התקציבית על רשות-השידור, ומנצלת עיכובים בהעברתם של תקציבים שוטפים לרשות, כאמצעי-לחץ להשפעה על הרשות, ובעיקר על מחלקת-החדשות. האדם הניצב באחרונה מאחרי כל אלה הוא יועצו החדש של ראש-הממשלה לי ענייני-תיקשורת, אורי פורת, המייצג גם את אגודת-העיתונאים במליאת רשות השידור.

רוח הנכאים לגבי העומד להתרחש מיד אחרי הבחירות, מאחדת את כל עובדי הטלוויזיה, החל בדרגים החדשותיים, דרך הדרגים הביצועיים, וכלה במערכת ההפ' קתית.

ההשעייה שלא התקיימה

ארבעה פרקליטים ירושלמיים הגישו